

en Forklaring, om hvorvidt dette „Dybbro“ var et Navn, som var tilsat bagefter og altsaa ikke kunde komme i Betragtning med Hensyn til den Orden, hvori Candidaterne skulde træde frem, saa synes det dog, at en saadan Forklaring ikke skulde kunne være af sær Fornødenhed. Man er gaaet ud fra, at Manden hed Knud Pedersen, og man har ogsaa havt god Grund dertil, ligesom det ogsaa viste sig, at han virkelig hed Knud Pedersen; men jeg seer da heller ikke, at der er nogen Anledning til at føre denne Sag videre. Denne Forveksling af Navnet viste sig nu fuldstændig i det andet Punkt — ogsaa her er jeg i Uoverensstemmelse med den ærede Ordfører med Hensyn til, hvad han udtalte som Medlem — det Punkt nemlig, som bestod i, at en Mand — saaledes hed det sig — havde afgivet sin Stemme, efterat de, der forestode Listen, havde stemt. Det er oplyst meget klart og tilstrækkeligt af den ærede Ordfører, at man netop her kommer ind paa accurat den samme Banfælgelighed. En Mand, som hedder Peter Larsen — saaledes erklærer han selv, at han hedder, men han faaer mod Slutningen af Valghandlingen at vide, at han ogsaa hedder Moesberg — kommer til Valglisten og siger, han vil stemme. Hans Navn? Peter Larsen! Der er ingen Peter Larsen. Han gaaer da igjen — han var kommen i meget ordentlig Tid — men nu faaer han heldigvis at vide, at han egentlig hedder Peter Larsen Moesbjerg, og nu følger han med den Mand, som har gjort ham den Tjeneste at oplyse ham herom, hen til Protocollerne. Der sidde disse to brave Mænd, de føre Listerne, og da han siger, at han vil stemme som Peter Larsen Moesbjerg, svare de: Gud velsigne Dem! saa har De Ret til at stemme, og saa stemmer han. Men dengang var endnu ikke det sidste Navn opført, det, der skal slutte, nemlig det eneste Medlem af Valgbestyrelsen, som egentlig skulde have med Sagen at gjøre, men som paa Grund af, at han var Formand, skulde afgive sin Stemme sidst. Det oplystes da, at den omtalte Peter Larsen Moesbjerg findes efter de To, der staae opførte paa Valglisten som Procurator Lund og Brænderieier

Olsen, men for Valgbestyrelsens Formand. Ser, dette er den virkelige Ting. Man maa være overordentlig streng i sine Fordringer, hvis man her vil sige, at der er begaaet Feil, og jeg vil erklære, at jeg for mit Vedkommende vil erkjende, at jeg i dette Tilfælde ubetinget vilde have handlet som Procurator Lund og Brænderieier Olsen. Jeg vilde sig: Denne Mand har været hos os for lang Tid siden, men vi have afskift ham, fordi hans Navn ikke fandtes rigtigt, og Listen er ikke sluttet, førend den Sidste er kommen paa. Som nys er udviklet, forholder Tingen sig saaledes. — Dette er i Virkeligheden de Punkter, der have foreligget for Rigsdagens Folkething, da det tog Beslutning om Undersegelse. Nu er der imidlertid kommet en Skrivelse fra et Par Mænd derovre fra, men denne er — som den ærede Ordfører bemærkede — kommen overmaade seent, efterat Udvalget saa at sige var færdigt med Sagen. Der har man fundet en ny Grund til at fremsætte Anke mod den, der har fungeret i Egenkab af Valgbestyrelsens Formand, idet man nemlig har sagt, at det er en forfærdelig Maade, hvorpaa hele Sagen er tagen, og Beviis herpaa er, at den, der er sat til at varetage Pligterne som Formand, gaaer hen paa et Recreationslocale, og at det urolige Folk maa hente ham der. Ja, man kan efter sin Phantasi og Erfaring faae et ganske besynderligt Billede af en saadan Stilling, og det kan synes, at der er foregaaet en stor Skandale; men naar der nærmere sees paa, hvad der er foregaaet, saa synes det Hele at være gaaet til paa en saadan Maade, at man gjerne kan sige, at Sagen skulde undsees sig ved at have gjort om trent det Samme. Det er heller ikke sagt, at Formanden for Valgbestyrelsen dengang havde nogenomhelst Pligt at varetage. Afstemningen ved de forskjellige Lister foregaaer rundt omkring paa Steder, hvor man kan faae Plads til at modtage Stemmer. Imidlertid befinder den, der ikke har Noget dermed at gjøre — og i dette Tilfælde er Valgbestyrelsens Formand — sig i den misundelsesværdige Tilstand, at han ikke har noget Videre at bestille. Det kan jo være, at han kan